

ХТО ВОЮВАВ, ТОЙ ЗНАЄ — МИР БЕЗЦІННИЙ!

Добре, що в районі кожного року під одним гостинним дахом збирають воїнів-інтернаціоналістів.

Минулої п'ятниці в актовій залі Шубківської музичної школи зібралася група учасників бойових дій на території інших держав, і здебільшого, колишні воїни-афганці, щоб відзначити свій день. У календарі він позначений 15 лютого. Це — дата виведення радянських військ із Афганістану. Після десяти років кровопролитної, нікому не потрібної війни, саме 15 лютого 1989 року вони залишали чужу прірську країну...

Про війну цю сказано і написано багато. Рани, нанесені нею, кровоточать уже десятиліття. Щороку наші афганці намагаються не порушувати традицію збиратися разом, згадати минуле/пом'янути полеглих бойових товаришів. Щоправда, цьогоріч рясні снігопади ніби намагались завадити цій зустрічі. Однак дорожні служби потурбувалися, аби розчистити автошлях від обласного центру на Шубків. Та із понад ста «афганців», які проживають нині в районі, в Шубків не приїхало і половини. Від цього зустріч не стала менш теплою і задушевною. Тим більше, працівники відділу культури і туризму райдержадміністрації, постаралися зробити зустріч саме такою — теплою і задушевною, організувавши її у рамках однієї літературно-музичної мистецької композиції, у якій були і проникливі слова вітань, і вручення нагород, і чудовий півторагодинний концерт виконанні народно-аматорського ансамблю «Шанс» Шубківської дитячої музичної школи. З підвищенням серцебиттям слухали присутні слова ведучої дійства **Тетяни Мартинюк**:

— Не можуть матері забути загиблих чи поле-

лих синів. Ми маємо пам'ятати, що серед нас живуть колишні воїни-афганці, які посивіли на тій війні. Ще й донині у тривожних снах ідуть у бій, за туляючи від куль один одного. Ми маємо пишатися їх подвигом. Історія розставляє все на свої місця, але не можна змиритися з думкою, що когось уже немає серед нас. Як сказав поет: «Не дорікайте гірким словом тим, хто вцілів на тій війні».

До слова запрошується голова Рівненської райдержадміністрації **Михайло Никитюк**. Він нагадав присутнім гіркі цифри. Горнило афганської війни пройшли 165 вихідців із нашого району. 10 із них полягли в Афганістані, 9 залишилися інвалідами. Ще 17 померло в мирний час. Узагалі ж, за 10 років ту безглузду війну пройшло понад 160 тисяч українців, із них 3280 воїнів повернулися додому сумнозвісним «вантажем 200», у цинкових домовинах, ще 80 вважаються безвісти зниклими чи такими, що потрапили в полон. Понад 8 тисяч воїнів-інтернаціоналістів, вихідців із України, отримали поранення; 687 повернулися додому інвалідами. Районна влада, вів далі **Михайло Никитюк**, в силу своїх можливостей допомагала

буде надалі допомагати колишнім воїнам-інтернаціоналістам вирішувати злободенні для них проблеми. Чимало зроблено в районі за останній час: це і газифікація населених пунктів, будівництво дитячих садків, шкіл — усе це можна теж розцінювати як турботу влади про людей, у тому числі й про колишніх солдатів «гарячих точок» новітньої історії. «Але хочу, щоб ваші заслуги завжди були оцінені по достоїнству», — наголосив **Михайло Никитюк**. Він зачитав Указ Президента України про нагородження голови районної спілки ветеранів воїнів-афганців **Андрія Ромера** орденом «За заслуги». Цієї високої нагороди він удостоєний

за особистий внесок у розвиток ветеранського руху, патріотичне виховання молоді та з нагоди Дня вшанування учасників бойових дій на території інших країн. **Андрій Ромер** вже 18 років очолює районну спілку. Він по праву заслужив шану і повагу в своїх бойових побратимів. У своєму виступі зазначив:

— Жодного року не було такого, аби в наших традиційних зустрічах не брав участь голова райдержадміністрації, і хочу об'єктивно сказати — районна влада завжди іде нам назустріч, завжди ми відчуваємо її підтримку. Як і багатьом, колишнім воїнам-афганцям доводиться нелегко: у кого здоров'я підірване, є такі, хто не має роботи. Але бережімо себе, бо в першу чергу саме ми не повинні забувати полеглих товаришів.

Із вітальним словом до присутніх звернувся заступник військового комісара Рівненського об'єднаного міського комісаріату, підполковник **Сергій Названов**. Групі колишніх воїнів-інтернаціоналістів за активну громадську позицію від імені військового комісара він вручив почесні грамоти. За постійну підтримку воїнів-інтернаціоналістів Почесною грамотою Державного комітету у справах ветеранів нагороджено **Михайла Никитюка**, а також начальника відділу культури і туризму райдержадміністрації **Віктора Дорошенка** за активну громадську роботу і підтримку воїнів-інтернаціоналістів.

По-жіночому схвилювано і задушевно звернулася до присутніх голова Шубківської сільської ради **Валентина Осіпчук**:

— Страшними для Гориньграда і Рисвянки стали дні, коли за тисячі кілометрів при везли в ці наші села полеглих 20-літніх воїнів **Володимира Чечелюка** та **Вячеслава Гриневича**. Ми не повинні переставати вшановувати всіх воїнів, хто дожив і не дожив до наших днів, — сказала сільський голова. Усі присутні на цьому зібранні пам'ятали вшанували хвилиною мовчання своїх полеглих товаришів...

Місцевий ансамбль «Шанс», під керівництвом талановитої людини, соліста цього колективу, заслуженого діяча культури України **Анатолія Пузирка** створив у душах глядачів водночас променистий, чистий і піднесений настрій. А як ще інакше можна було слухати пісні своєї молодості та інші популярні композиції, які учасники колективу присвятили воїнам-інтернаціоналістам? За чудову гостину щиро дякували шубківцям усі запрошені до їхнього села того засніженого лютого дня...

Віктор ПАРФЕНЮК
Фото автора